

der er tre Hjem der, og alene af økonomiske Hensyn men ogsaa og ikke mindst af Pietetshensyn over for det Arbejde, Budde har udført, vilde det være vanskeligt nu at komme bort fra denne Opdragsesanstalt paa Himmelbjerggaarden, og det saa meget mere, som det vel desværre er rigtigt, hvad der er oplyst i Anmærkningerne, at der stedse er større og større Trang til Pladser, hvor saadanne vanskelige Børn kunne blive antagne til Opdragelse.

Angaaende Driften af Anstalten er der ikke i selve Lovforslaget fastsat noget som helst ud over, at den skal styres af en Direktion eller et Tilsyn paa 3 Medlemmer og af en Forstander, som efter Indstilling af dette Tilsyn eller denne Direktion vælges af Ministeren. Jeg kan imidlertid ikke undlade at give min Tilslutning til det, som er anført i Anmærkningerne lige til Slutning, hvor der er Tale om Betalingen for Børnene paa Opdragsesanstalten. Der er der gjort opmærksom paa, at man for ikke at faa det aarlige Statsstilskud sat alt for højt op, kunde forhøje Plejelønnen til f. Eks. 190 Kr. Den er som bekendt nu 160 Kr. pr. Barn. Jeg giver min Tilslutning til disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at det baade rent økonomisk set og ogsaa set fra Opdragsesanstaltens Synspunkt maa være heldigt, at Betalingen kommer noget højere op. Vi skulde, synes jeg, gerne være sikre paa, at de, som komme paa en saadan Anstalt, kun ere Børn, som det af Hensyn til deres Vanartethed er umuligt at faa anbragt andetsteds. Maa jeg blot sige dette, at det er en saa lav Betaling, at det næsten kunde betale sig for en Kommune *der* at anbringe de Børn, som af en eller anden Grund komme ind under dens Forsørgelse. Dette kan have ret farlige Følger, fordi der paa den Maade kan komme Børn paa Anstalten, som ikke ere saa ødelagte, som de ville blive ved at have den Omgangskreds, som de uvilkaarlig ville faa, naar de komme blandt Børn, af hvilke en hel Del, maaske Flertallet, i Virkeligheden er langt under det Lavmaal af Opdragelse, som ellers er almindeligt for Børn i Børnehjem eller Opdragsesanstalter. Jeg tror, at det vilde være overordentlig heldigt, at Betalingen blev saadan, at Kommunerne, først naar det viser sig, at de ikke kunne faa Børnene anbragte enten hos de private eller paa de mindre Børnehjem, fordi de ere i høj Grad uopdragne, vanartede og forsømte, tyede til Anstalten, saa at det, om jeg

maa bruge et mindre heldigt Udtryk, blev det virkelige Udskud, som samledes der. Det kunde maaske ogsaa føre til, at Antallet gik noget ned under de 150, som det er fastsat til, og som det før har været — der er for Resten vist for Tiden ikke saa mange. Det er jo givet, at det selv med den største Dygtighed og for en hvilken som helst Forstander vil være umuligt at bringe det ret vidt med et Antal af 150 Børn, naar de virkelig ere saa vanartede og forsømte, at de ikke have kunnet anbringes og ikke heller burde anbringes paa de almindelige Børnehjem eller hos private. Selv om det altsaa maatte medføre, at den aarlige Driftsudgift for hvert Barn blev højere, end der er gjort Rede for i Anmærkningerne, — og det vil temmelig sikkert blive Resultatet, hvis Antallet gaar ned —, bør vi dog foretrække dette, naar vi da kunne faa et nogenlunde antageligt lille Børneantal i Stedet for at have et saa stort Antal, som her er Tale om. Altsaa ogsaa i denne Retning tror jeg, det vilde være heldigt, om den aarlige Betaling blev sat op til 190 Kr., ja, jeg var ikke bange for at sætte den op til 200 Kr. Men det er jo noget, der ikke skal fastsættes i selve Loven, og det er kun, fordi det er bemærket i Anmærkningerne, at jeg har fundet Anledning til at komme ind paa dette Spørgsmaal.

Jeg mener, at kunde det lade sig gøre at overdrage Hjemmet til en Privatmand, hvis en saadan maatte melde sig, skulde man gøre det. Hvis der virkelig var en, som turde paatage sig dette Hverv, maatte vi meget hellere tage derimod og sige: Det gør ikke noget med de 100,000 Kr., naar bare vi kunne faa en Mand til at drive dette Børnehjem.

For øvrigt er jeg klar over, at det er en Nødvendighed at faa en Ordning paa Sagen snarest muligt. Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive nærmere behandlet i et Udvalg, hvor de Bemærkninger, som jeg har gjort, ville kunne blive Genstand for Omtale, og jeg tilføjer, at jeg ogsaa forudsætter, at dette Udvalg hurtig maa kunne blive færdig med de Overvejelser og Forhandlinger, som der maatte være Anledning til, saa at Lovforslaget kunde føres igennem inden ret længe. Der skulde jo gerne træffes en Ordning, inden Rigsdagssamlingen løber ud, saa at Fru Budde og i det hele taget Familien kan blive klar over, hvorledes Stillingen vil blive herefter. Det var ikke heldigt, om der skulde gaa et Aar endnu, hvor man var i Uvished om den fremtidige